

Sygn. akt III RC 951/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Natalia Bonowicz

Protokolant stażysta Ewa Redzik

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2023 r. w Toruniu,

na rozprawie

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko D. D.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

I. Ustanawia z dniem 27 kwietnia 2023 r. rozdzielność majątkową między małżonkami: powodem A. D. a pozwaną D. D., nazwisko rodowe W., którzy zawarli związek małżeński w dniu (...) r. w miejscowości G., zarejestrowany przez Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w miejscowości B., pod numerem aktu (...);

II. Znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty postępowania.

Sygn. akt III RC 951/22

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 grudnia 2022 r. A. D. wniósł o ustanowienie przez Sąd rozdzielności majątkowej małżeńskiej powoda z pozwaną D. D. z datą wsteczną, tj. z dniem 17 listopada 2022 r.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony zawarły związek małżeński w dniu (...) r. Powód podkreślił, że od wielu miesięcy pożycie małżeńskie stron układało się źle, na co wpłynęło postępowanie pozwanej. W dniu 17 września 2022 r. pozwana wraz z córkami wyprowadziła się ze wspólnie zajmowanego mieszkania, całkowicie zerwała kontakt z powodem, nie poinformowała go gdzie zamieszkuje wraz z dziećmi. Od tego czasu małżonkowie żyją w rozłączeniu. Powód zaznaczył nadto, że pozwana przez pewien czas przychodziła jeszcze do prowadzonej przez powoda firmy, jednak gdy okazało się, że od października 2022 r. przelewała ona bez wiedzy i zgody męża znaczące kwoty z rachunku firmowego męża na jej rachunek oraz pobrała część utargów firmy i nie zwróciła ich powodowi, powód w połowie listopada 2022 r. zabronił pozwanej przychodzenia do firmy i odciął dostęp pozwanej do rachunku firmy, stanowiącej majątek osobisty powoda.

Powód w uzasadnieniu pozwu podkreślił, że od połowy listopada 2022 r. strony nie mają ze sobą żadnej osobistej styczności zaś pozwana dopuściła się oczywistej niełojalności finansowej gdyż pobierała z rachunku bankowego firmy kwoty znacznie wyższe niż te, na które zgodę wyraził powód oraz nie rozliczała się z pobranych utargów. Zdaniem powoda zachodzi więc ważny powód uzasadniający ustanowienie rozdzielności majątkowej. A. D. podkreślił także, że usiłował uregulować sprawę rozdzielności majątkowej polubownie, w drodze aktu notarialnego, jednakże pozwana nie stawiała w kancelarii notarialnej na wyznaczony przez notariusza termin podpisania aktu notarialnego.

Nadto, zdaniem powoda, ustanowienie rozdzielności majątkowej nie stanowi zagrożenia dla wierzycieli małżonków, gdyż strony mają jeden kredyt w Banku (...), który jest na bieżąco obsługiwany.

W odpowiedzi na pozew, pozwana D. D. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana zaprzeczyła aby przelewa na swój rachunek bankowy znaczące kwoty pieniędzy, gdyż pozwana nie miała osobistego rachunku bankowego, a pieniądze przelewała na wspólne konto stron w Banku (...). Nadto zaznaczyła, że nigdy nie było takiej sytuacji, że pozwana mogła przelewać z konta firmowego na utrzymanie rodziny jedynie kwotę 3.500 zł a kwota 3.500 zł była przez nią przelewana co miesiąc na opłaty za mieszkanie na ul. (...) oraz na potrzeby dzieci, zaś resztę wydatków rodziny pokrywała z gotówki otrzymywanej od powoda. Po wyprowadzeniu się przez pozwaną z mieszkania stron, pozwana nadal zajmowała się zarządaniem majątkiem wspólnym stron, dokonywała wszystkich opłat za wspólne mieszkanie, w tym opłacała raty kredytu, co powód akceptował. Po wyprowadzeniu się bowiem pozwanej powód uzgodnił z pozwaną, że będzie opłacał wynajmowane przez nią mieszkanie, a pozwana opłacać będzie rachunki związane z mieszkaniem przy ul. (...).

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana przyznała, że do połowy listopada 2022 r. przychodziła do firmy męża, jednak gdy w grudniu 2022 r. złożyła pozew o rozwód z orzeczeniem o winie powoda oraz z żądaniem ograniczenia mu władzy rodzicielskiej, powód zabronił jej świadczenia pracy na rzecz jego firmy, zmienił zamki w drzwiach wejściowych mieszkania i odciał pozwaną od dochodów firmy. Pozwana zaprzeczyła nadto aby powód po wyprowadzeniu się pozwanej z mieszkania nie miał wiedzy o tym, co dzieje się z ich wspólnymi dziećmi. Podkreśliła przy tym, że powodem wyprowadzenia się przez nią z mieszkania stron było naganne zachowanie powoda: przemoc psychiczna wobec starszej córki i nadużywanie przez powoda alkoholu.

Zdaniem pozwanej nie zaistniały żadne ważne powody pozwalające na ustanowienie rozdzielności majątkowej z datą wsteczną. Zdaniem pozwanej, powód nie wykazał, że zniesienie małżeńskiej wspólności majątkowej ma na celu ochronę rodziny oraz, że zachowanie pozwanej zagraża interesom majątkowym rodziny. Zdaniem pozwanej, to powód jako osoba uzależniona od alkoholu, a wcześniej od narkotyków, żądając zniesienia małżeńskiej wspólności majątkowej zagraża interesom założonej rodziny zaś zniesienie wspólności ustawowej małżeńskiej przez Sąd byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Powód odciał pozwaną od wszelkich źródeł finansowania rodziny, a kwota, którą powód obecnie przelewa na potrzeby rodziny nie zaspakaja nawet części tych potrzeb. Pozwana obecnie nie pracuje, przebywa na zasiłku dla bezrobotnych z zasiłkiem (...) zł miesięcznie.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

A. D. i D. D. zawarli związek małżeński w dniu (...) r. w miejscowości G.. Posiadają dwie córki – W. i H..

/okoliczność bezsporna

Nadto dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa stron, k. 11/

Wyłącznym składnikiem majątku wspólnego stron jest mieszkanie położone w T. przy ul. (...) o wartości wraz z wyposażeniem ok. 380.000 zł. Strony mają jedno wspólne zobowiązanie, kredyt hipoteczny zaciągnięty w Banku (...) S. A., którego miesięczna rata wynosi 1500 zł.

/dowód:

Przesłuchanie powoda, k. 124-126

Przesłuchanie pozwanej, k. 126 – 127v/

W trakcie trwania małżeństwa stron, powód pracował w firmie swojego ojca – (...), którą od 1 stycznia 2022 r. samodzielnie prowadzi w ramach działalności gospodarczej. W trakcie pozostawania w związku z powodem, pozwana była zatrudniona jako pracownik sprzedaży w firmach handlowych, m. in. A., M. E., zaś w ostatnim czasie przed rozstaniem stron pozwana pomagała mężowi w prowadzeniu działalności gospodarczej.

W czasie gdy strony zamieszkiwały razem pozwana za zgodą powoda przelewała co miesiąc z konta firmy (...) na konto wspólne stron kwoty uzgodnione z powodem, które przeznaczala na potrzeby rodziny, m. in. na spłatę kredytu hipotecznego, uiszczanie opłat za mieszkanie, ubezpieczenie, zajęcia dodatkowe dzieci. Nadto powód przekazywał pozwanej na utrzymanie rodziny co miesiąc pieniądze w gotówce.

W dniu 17 września 2022 r. pozwana wraz z córkami wyprowadziła się z mieszkania przy ul. (...) i zamieszkała w mieszkaniu przy ul. (...), które wynajęła tydzień przed wyprowadzką. Pozwana nie poinformowała powoda gdzie wyprowadza się z córkami. Po wyprowadzce pozwanej powód zmienił zamki w mieszkaniu przy ul. (...) zaś pozwana zablokowała możliwość nawiązywania przez powoda połączeń telefonicznych z jej telefonem.

W październiku 2022 r. pozwana przelała z konta firmy (...) na wspólne konto stron kwotę 10.945,00 zł, w listopadzie zaś kwotę 6.727,02 zł. Pozwana wydatkowała w/w kwoty na czynsz za mieszkanie przy ul. (...), na opłaty za media, na raty kredytu hipotecznego za mieszkanie przy ul. (...), na potrzeby dzieci, na wynajem mieszkania przy ul. (...).

Pozwana przychodziła do firmy (...) do połowy listopada 2022 r., kiedy to powód wyprosił pozwaną z firmy i zablokował jej dostęp do konta firmowego.

Po wyprowadzce pozwanej z mieszkania przy ul. (...) do czasu gdy powód wyprosił pozwaną z firmy (...), to pozwana – działając w porozumieniu z powodem - opłacała czynsz za mieszkanie przy ul. (...), opłaty za media oraz raty kredytu hipotecznego za to mieszkanie. Od dnia gdy powód wyprosił pozwaną z firmy (...) i zablokował jej dostęp do konta firmowego, wszystkie w/w opłaty opłaca powód.

W grudniu 2022 r. pozwana złożyła do Sądu Okręgowego w (...) pozew o rozwód stron z wyłącznej winy powoda. W odpowiedzi na pozew powód zażądał rozvodu stron z wyłącznej winy pozwanej.

Obecnie pozwana nie pracuje, otrzymuje zasiłek dla bezrobotnych w kwocie (...) zł miesięcznie. Pozwany uiszcza tytułem zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych na rzecz pozwanej i ich córek co miesiąc kwotę 5.400,00 zł.

Po wyprowadzeniu się pozwanej od powoda, powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zaciągnął kredyt w kwocie 40.000,00 zł.

Od września 2009 r. do grudnia 2009 r. i w listopadzie 2022 r. powód pozostawał pod opieką (...) w T..

/dowody:

Wydruk z (...), k. 12-13,

Historia operacji, k. 14 – 16,

Wyciąg z rachunku wspólnego stron, k. 30 – 66,

Przesłuchanie powoda, k. 124-126,

Przesłuchanie pozwanej, k.126-127v,

Wydruki z (...), k. 71 /

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przesłuchanie powoda i pozwanej, a także na podstawie stosownych dokumentów urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kpc – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostało podważone.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie oraz pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Relacje stron co do faktów, mających istotne znaczenie dla sprawy w znacznej części były zgodne. Różnice w ich zeznaniach dotyczyły po pierwsze tego czy po wyprowadzeniu się pozwanej od powoda nastąpiła zmiana w stylu komunikacji stron i ich współdziałania w sprawach dotyczących wspólnych zobowiązań i zarządzania finansami. Strony w zasadzie zgodnie opisały sposób organizacji domowego budżetu w okresie od jesieni do chwili obecnej i zasady finansowania wspólnych wydatków przez każdego z nich, wzajemnego informowania się co do kwestii finansowych i podział ich obowiązków w zakresie wydatków na utrzymanie rodziny. Strony odmiennie przedstawiały kwestię przelewania przez pozwaną w październiku i listopadzie 2022 r. kwot większych niż 3.500,00 zł na wspólne konto stron i przyczynę tego stanu rzeczy. Zdaniem powoda pozwana dokonywała takich przelewów bez jego woli i wiedzy. Zdaniem pozwanej, dokonywała ona takich przelewów działając w ramach ustnego porozumienia z powodem, z którym w momencie wyprowadzki ustaliła, że powód opłaci wynajmowanie przez nią mieszkania i potrzeby dzieci a ona nadal będzie opłacała wszystkie rachunki związane ze wspólnym mieszkaniem stron przy ul. (...). Zdaniem pozwanej ona dotrzymała warunków umowy, natomiast powód nie opłacał kosztów wynajmowania przez nią mieszkania i zaprzestał dawania jej pieniędzy w gotówce, dlatego musiała przelewać kwoty większe niż 3.500,00 zł z konta firmy na wspólne konto stron. Natomiast zasadnicza różnica stanowisk stron sprowadzała się do odmiennej oceny skutków określonego stanu faktycznego w kontekście istnienia ważnych powodów ustanowienia rozdzielności majątkowej między stronami. Sąd nie dał wiary powodowi odnośnie jego twierdzeń, jakoby strony od momentu opuszczenia przez pozwaną wspólnego mieszkania nie współdziałały w zarządzie majątkiem oraz, że pozwana dokonywała po rozstaniu z powodem nieuzasadnionych przelewów z rachunku firmowego męża.

Z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków (art. 31 § 1 kro). Zgodnie z brzmieniem art. 52 kro każdy z małżonków z ważnych powodów może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej (§ 1). Rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu (§ 2).

Sąd może ustanowić przymusową rozdzielność majątkową jedynie na żądanie małżonka i tylko wtedy, gdy występują ważne powody. Co do definicji tych ostatnich należy posłużyć się wypracowanym w doktrynie i orzecznictwie znaczeniem tego zwrotu. Należy wobec tego wskazać, że nie można ważnych powodów w rozumieniu art. 52 kro utożsamiać z pojęciem trwałego rozkładu pożycia i wiązać z kwestią winy powstania tego rozkładu. Rozkład pożycia dotyczy jedynie stosunków osobistych małżonków, podczas gdy sprawy z art. 52 kro są sprawami majątkowymi i dlatego wymienione w tym przepisie ważne powody także powinny mieć charakter majątkowy. Podkreśla się, że źródło konfliktu, którego konsekwencją jest żądanie jednego z małżonków, może leżeć w rozdźwiękach natury osobistej między małżonkami i to jest jedyny punkt styczny między rozkładem pożycia i ważnymi powodami ustanowienia przez Sąd rozdzielności przymusowej. Mając na uwadze powyższe, jako przykłady ważnych powodów podaje się takie sytuacje, w których dalsze utrzymywanie wspólności pociąga za sobą poważne zagrożenie lub naruszenie interesu majątkowego małżonka żądającego zniesienia wspólności. Można wskazać na trwonienie przez jednego małżonka wspólnego majątku (hulaszczy tryb życia, alkoholizm, rażąco niegospodarne postępowanie), zaciąganie długów, które mogą być egzekwowane z majątku wspólnego, nieprzyczynianie się do powiększenia majątku wspólnego przez uchylanie się od pracy itp., zatrzymanie majątku wspólnego dla siebie, niedopuszczanie drugiego współmałżonka do

korzystania z niego, także separacja faktyczna, która uniemożliwia współdziałanie małżonków w zarządzie majątkiem wspólnym (patrz. J. St. Piątkowski, (w:) System prawa rodzinnego i opiekuńczego, Ossolineum 1985, s. 475; także np. w odniesieniu do separacji faktycznej wyrok SN z dnia 12 września 2000 r., III CKN 373/99, LEX nr 51561; także wyrok SN z dnia 20 czerwca 2000 r., III CKN 287/00, LEX nr 51884).

W konsekwencji wydania przez Sąd orzeczenia o ustanowieniu między małżonkami rozdzielenia majątkowej ustrój ten obowiązuje między małżonkami od dnia, który został oznaczony w wyroku. Rozdzielenie majątkową można ustanowić także z datą wcześniejszą niż dzień wyroku, a także dzień zgłoszenia żądania, ważne jest jednak to, że przy ustalaniu tej daty Sąd powinien brać pod uwagę nie tylko interesy majątkowe małżonków, ale także wierzycieli, gdyż zdarza się wykorzystywanie tej instytucji w celu ochrony przed egzekucją. Ustanowienie zatem rozdzielenia majątkowej – co do samej zasady - jest dopuszczalne jedynie w razie istnienia ważnych ku temu powodów, zaś skutek wsteczny powinien być nadawany w sytuacjach rzadkich i wyjątkowych. Ponadto zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ustanowienie przez sąd rozdzielenia majątkowej między małżonkami z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa jest dopuszczalne w zasadzie tylko wtedy, gdy z powodu separacji faktycznej niemożliwe było już w tym dniu ich współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym (wyrok SN z dnia 11 grudnia 2008 r., sygn. akt II CSK 371/08, OSNC 2009/12/171).

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu sam fakt życia przez strony w separacji faktycznej nie daje podstaw do ustanowienia rozdzielenia majątkowej między nimi z datą wskazaną w pozwie.

Sąd po analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego nie znalazł żadnych okoliczności wskazujących na wyjątkowy charakter sytuacji stron przed dniem 27 kwietnia 2023 r. Wskazać należy, że do majątku wspólnego stron należy jedynie mieszkanie położone przy ul. (...) w T. i do chwili obecnej, początkowo pozwana a później powód zarządzają tym mieszkaniem. Zdaniem Sądu bez znaczenia pozostaje tutaj kwestia w jaki sposób strony wypracowały porozumienie co do tego w jaki sposób będą regulowane opłaty za to mieszkanie. Istotne pozostaje to, że strony współdziałają przy zarządzie majątkiem wspólnym w taki sposób, który nie pociąga za sobą naruszenia lub poważnego zagrożenia interesu majątkowego stron. Do grudnia 2022 r. wszystkie opłaty za w/w mieszkanie były regulowane z konta wspólnego stron przez pozwaną, później opłaty regulował powód. Również w sposób niezakłócony opłacane były i są raty kredytu hipotecznego za mieszkanie przy ul. (...), do końca listopada 2022 r. czyniła to pozwana, później natomiast, do chwili obecnej, kredyt za to mieszkanie opłaca powód.

W ocenie Sądu dokonanie przez strony ustaleń, najpierw we wrześniu 2022 r. o opłacaniu kredytu i rachunków za mieszkanie przez pozwaną a później w połowie listopada 2022 r., że to powód będzie opłacał kredyt i pozostałe rachunki za mieszkanie stron świadczą o faktycznym zarządzaniu przez małżonków ich wspólnym majątkiem już po rozstaniu. W rzeczywistości to powód korzystał ze wspólnego mieszkania stron, zaś pozwana w żaden sposób nie sprzeciwiała się temu.

Nie sposób również uznać, aby powód od czasu rozstania stron na jesieni 2022 r. poniósł jakiegokolwiek negatywne skutki związane z rzekomym brakiem możliwości zarządzenia majątkiem wspólnym stron.

Odnosząc się natomiast do twierdzeń powoda, że pozwana w październiku przelała z rachunku firmy (...) na wspólny rachunek stron kwotę 10.945,00 zł, zaś w listopadzie kwotę 6.727,02 zł chociaż powód wyrażał zgodę na przelewanie przez nią jedynie kwoty 3.500,00 zł oraz, że pozwana nie rozliczyła się z części pobranych utargów firmy (...), to w ocenie Sądu okoliczność powyższa nie stanowi ważnego powodu dla ustanowienia rozdzielenia majątkowej z datą wsteczną. Po pierwsze, co było bezsporne pomiędzy stronami, pozwana od listopada 2022 r. nie ma dostępu do konta firmy (...) i nie może już dokonywać żadnych przelewów z konta tej firmy. Po drugie, nawet gdy dokonywała takich przelewów przed grudniem 2022 r., to pieniądze przelane na rachunek wspólny stron były wydatkowane na opłaty za mieszkanie na ul. (...), na raty kredytu za to mieszkanie, na potrzeby dzieci, na czynsz za mieszkanie na ul. (...), co wynika z dokumentacji zalegającej w aktach sprawy. Pomiedzy stronami bezsporne było, że gdy strony mieszkaly razem, to pozwana oprócz pieniędzy przelanych co miesiac z konta firmy (...) na wspolne konto stron, otrzymywala od powoda rowniez pieniadze w gotowce, ktore przeznaczala na utrzymanie rodziny. Po wyprowadzeniu sie natomiast

przez pozwaną od powoda, powód nie przekazywał pozwanej pieniędzy w gotówce, a pozwana przecież nadal sama opłacała rachunki związane z mieszkaniem przy ul. (...), kredyt za to mieszkanie, czynsz za mieszkanie przy na ul. (...) i potrzeby dzieci.

Postawa pozwanej również nie wskazuje na konieczność ustanowienia rozdzielności majątkowej z datą wsteczną. Pozwana do chwili obecnej nie zaciągnęła żadnego kredytu, ani pożyczki. Pozwana w żaden sposób nie marnotrawiła również majątku wspólnego stron, ani się go nie wyzbywała. Pozwana nie jest osobą uzależnioną, nie prowadzi hulawczego trybu życia. Przeciwnych twierdzeń nie przedstawiała zresztą strona powodowa. Wskazać przy tym należy, że to pozwana wyprowadziła się z mieszkania stron, powód przez cały czas może w nieskrepowany sposób korzystać z mieszkania przy u. Asnyka, nie poniósł w związku z tym w rzeczywistości żadnej straty.

Sąd jeszcze raz podkreśla, że ustanowienie rozdzielności majątkowej z datą wsteczną jest możliwe wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach, które zdaniem Sądu na gruncie niniejszej sprawy nie zaistniały.

Niemniej jednak zdaniem Sądu zasadne okazało się ustanowienie rozdzielności majątkowej z dniem 27 kwietnia 2023 r., tj. z dniem wyrokowania w niniejszej sprawie. Strony pozostają w faktycznej separacji od września 2022 r., prowadzą oddzielne gospodarstwa domowe, nie mają żadnego wpływu na to jak druga strona wydatkuje swoje pieniądze, nie mają świadomości jakie są dokładne dochody drugiej strony. Ponadto zdecydowana postawa powoda co do wniesienia niniejszego powództwa została przejawiona dopiero w grudniu 2022 r.. Zatem należy domniemywać, że do tego czasu nie było sytuacji uniemożliwiających podejmowanie mu decyzji gospodarczych, co miałyby spowodować dla niego negatywne skutki, gdyż w takiej sytuacji – wcześniej złożyłby pozew o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Podnieść należy ponadto, że powód prowadzi działalność gospodarczą, a zatem ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej umożliwi mu podejmowanie już samodzielnych decyzji finansowych, w tym zaciągania zobowiązań na własny rachunek, dlatego też należało orzec o ustanowieniu rozdzielności majątkowej małżeńskiej między stronami z dniem 27 kwietnia 2022 r., tj. z dniem wyrokowania umożliwiając od tego momentu powodowi podejmowanie decyzji gospodarczych już tylko na swój rachunek.

Sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej, że ustanowienie rozdzielności pomiędzy stronami byłoby sprzeczne z zasadami społecznego. Wręcz przeciwnie, dalsze utrzymywanie wspólności ustawowej małżeńskiej, w sytuacji gdy powód prowadzi działalność gospodarczą osiągającą duże obroty i gdy powód wnosi o ustanowienie takiej rozdzielności, byłoby nieuprawnione. Na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2023 powód zeznał, że od czasu rozstania z żoną wziął tylko kredyt 40.000,00 zł aby zapewnić płynność finansową firmy a większego kredytu nie mógł wziąć bez zgody małżonki. Relacje pomiędzy stronami ulegają stopniowemu pogorszeniu, obecnie strony nie rozmawiają ze sobą, kategorycznie żądają rozwodu z winy drugiego małżonka, pozwana zablokowała możliwość nawiązywania przez powoda połączeń telefonicznych z jej numerem telefonu. Trudno wyobrazić sobie w takiej sytuacji, że np. pozwana wyrazi zgodę na zaciągnięcie przez powoda większego kredytu, gdyby powód ją o to poprosił. Przeciwnie twierdzenia pozwanej na rozprawie z dnia 27 kwietnia 2023 r., w ocenie Sądu, były manifestowane na potrzeby toczącego się procesu.

Nadto należy podkreślić, że Sąd Okręgowy w (...), przed którym toczy się sprawa o rozwód, w ramach zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych zasądził od powoda na rzecz pozwanej i córek stron kwotę łącznie 5.400,00 zł miesięcznie. Pozwana otrzymuje również zasiłek dla bezrobotnych. Powyższe pozwala niewątpliwie na zaspokojenie podstawowych potrzeb pozwanej i córek stron.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w punkcie 1 sentencji.

Ponadto Sąd na podstawie art. 100 kpc zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania, mając przede wszystkim na uwadze, iż zarówno żądanie powoda, jak i pozwanej nie zostało uwzględnione w całości.